СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ.

Новине наше излазе сваке седмице двапутъ а С. Нар. Листъ по єданпутъ.

ГОД. IX.

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти съ полгод. ценомъ 5 фор. среб.

ЧИСЛ. 10. ПЕШТА, Неделя 3. Февруарія. 1846.

☞ Подпуним числом Новина служити іошт можемо.

Учредничество.

УНГАРІЯ.

К. Начелни Слог. (Књижество). — Народна литература неможе донде процветати, док се найпре из народа врстни членови за народне литераторе не изобразе. То се пак тек тако учинити може, ако се гдекои из учеће се классе са свим жертвую народной литератури; па тако место адвокаціє, медицине, землѣмѣрства и богословіє (кои чинова брой већ є найвиши степен навршіо), славну классу народни књижника подигну, а чрез то душевно изобразованѣ своє націє разплоде и облагороде. Гдѣ би данас србство налазило се, да є коіом срећом више Доситея век наш зачедити и родити могао? ал тако ил пишемо, што друга посла неймамо, ил зато, да коригу леба іоште лакше прискрбимо; не пак зато, што би желили народну душевну врлост утемельити. Но право рећи, и ни смо у станю болѣ за народ радити, будући и наше способности ни су на то доведене, довольне и темельне, каошто би народно добро захтевало. Єр ученици од добри наши кућа редко су здравим родолюбієм напоєни, дакле су ил нимало неодушевлѣни према народности, ил су са свим пассивни. Друга пак част учеће се младежи, ако є и найлепше семе народности у срдцу сачувала, у туђем свету леба тражећи мора све своє теженѣ и раденѣ употребити, да би чрез школованѣ обични кои чин у светском станю прибавила, и тако себе опростила, од млоги неповольни околности. Код други народа списатели уважаваю се као найотменитія лица у роду, од кои не єдаред и сами министри и први чиновници постаю. Зато се без разлике рођеня и чина многи и оддаю на званіє списательства, єр њин народ у истима почитує праве образователѣ и учителѣ народне. Страни пак, кои осете у себи званѣ списательства, найпре изображаваю себе за то, па тек временом ступе и своіим пословањем на њиву народне литературе. — Код нас є сасвим другчіє. Ми се у туђим елементима обрћемо млого година, па после без разлога покажемо се на полю књижества, као народни апостоли и учителѣ; премда би смо лакше свашта друго, нег то честитіє заступали. — Кад нас пак ткогод из рода врстан опомене на погрешке и недоскудице у нашим књижним створовима, онда се ми осѣтимо, да смо знатни, па зато други желе нам славу и цену побити. Зато се из петни жила упиремо сваку учевну опомену гордо презрети, често и са изливком єда на народне саветнике. Шта пак из тога слѣдує, кром наше самосебно прецѣненѣ и непоправлѣнѣ, дакле и у призренію народа, за кои радимо, врло мало ил скоро никакво ненапредованѣ, а сбог тога и наше списательско жалостно уваженѣ, каошто се из чисала књижног предбройства найболѣ увидити може. Єр нитко ме неможе уверити, да є н. п. оно знатно число пренумеранта на превод „Лакомисленика“ одтуда скуплѣно, што є важност превода у народу знатна, него зато што є оригиналан ауктор Барон Іожика и код собствени сонародника и код немаца као први романція познат. — Из овога се ясно увиђа, да се народна литература само онда врстном напредку надати сме, кад се найпре народни литератори (у строгом узиманю) подигну; дотле пак мора ће наше књижество — као средство народнога нам изображенія — рамати, док найпосле са свим неклоне и непадне у мртвило вечитог равнодушія и изгинуће. — Да би пак лепша будућност колико толико наговестити се могла народной нам литератури, добро би било бар у оним лицма позитивно подизати дух честитости званія народног књижества, коя од народни заведенія рукопомоћ у свом изображаваню добию. То данас судба народна неодложно изискує, ако желимо да нам морално биће таласи наводног туђег океяна непрелію. — Док се пак подобни борници и заступници народне литературе у народу не умноже, дотле ће нам и народно умно напредованѣ тиняти, нити ће се сяйнія луча народног душевног образованя запалити и просути моћи. А кад се изобразе народни литератори по духу и свойству народа, онда ће наравно и полѣ народног умног деланя извесгніє награде принети таквим народним послаником за посеян и облагорођен плод душе и срца народнога бића. И зато опет и опет позивамо она учена лица, у коима се званѣ списательства ясно увиђа, нека себе што више и у смотренію способности за народну литературу изобразити непропусте, да би тако той великой нарадной потреби помоћ принели, од кое и здравлѣ и живот народнога нам бића у данашнѣм времену зависи. Любав пак рода неће пропустити, да се узаймни плодови из такви усрдія не покажу и незасведоче. — — —

Пештанска Вармеђа. — Други дан Вармеђске Скупштине траяло є засѣданіє до пет сати и после полдне и разговори су исто тако же-

стоки, као и првог дана били. У совѣтованю о овом предмету участвовало є до 30 словослова. Заключеніє Вармеђе є слѣдуюће: „Станови се у протоколлу изяснюю, да є одбор свом налугу сходно дѣлао, они одобраваю цело нѣгово поступанѣ, примаю таково за своє, и изяснюю му благодарност Вармеђе. Дѣло хорватско забележено ће бити као државна тегоба за будући државни Собор, на коєм ћеду Посланици налог добити одма овай предмет предузети, и пре, него што овай предмет рѣшен небуде, ништа друго непредузимати. Све ћеду Вармеђе посредством окружног писма о стању Хорватске и овом заключенію извештене и позване бити, да овай предмет у своє време на Државном Собору подпомажу. У смотренію извѣстія Администраторовог, наведени речи Височайшег Решкрипта и уредбе Високосл. Мѣстозаступничества ставлѣна є протестація у протоколл.“

АУСТРІЯ.

Трієст. — Из членова, коє Новине Аусгриског Лойда о Трієстском сообраштенію у поглавитим трговачким предметима за годину 1845-ту сообштава, слѣдуюће ће на трговину с раном относеће се изложеніє за Унгарію од велике важности бити. „Годиие 1845-те трговина с раном опет є поглавиту роллу играла. Обртай се непрестанно умножавао. Како потрошак у вароши, тако и извоз є био већи, него игда. Као главни резултати єсу слѣдуюћи. Увоз: из страни пристаништа 1,180,140 стара за 4,130,400 фр.; из Аустриски пристаништа 132,750 стара за 464.600 фр.; остатак с концем године 1844-те 714,600 ст. за 2,086,500 фр. У свему 2,077,490 ст. за 6.681,500 фр. Извоз: у странна пристаништа 471,680 стара за 1,589 000 фор.; у Аустриска пристаништа 560,868 фор. стара за 1,911,800 фр.; на месту потрошено 511.592 ст. за 1,800,600 фр.; обртай у год. 1845-той 1,544,140 ст. за 5,301,400 фор. Остало є дакле на месту с концем год 1845те 483,350 ст. у вредности 1,380,000 фр. Са сваке стране сматраюћи, показуєсе, благодарност буди свободном движенію Трієста, и за трговину с раном повольна година, изузимаюћи то єдно жалостно обстоятелство, да є и прошасте године мало ране из Унгаріє довести се могло, да се дакле са Аустриским милліонима туће землѣдѣліє подпомагати морало, а покрай свега тог у Карловцу, Сисску и Мошоню нагомилана рана слабо пролази. Из хорватско-унгарски пристаништа, разумеваюћи и Сень, довезено є у Трієст од сваке струке ране само 86,190 ст., а из Трієста у Рѣку извезено є 45,856 стар., сасвим противно познатом унгарском пророчеству: „Трієст мора к нама доћи.“ Потрошак на месту са оним заєдно, што є у малом у найближой околини продато, сваки дан, 1021 стар. Од овог долази сваки радньи дан на парни млин 270 стара. Млин св. Іована код Дуина потрошіо є из Трієста од прилике 233 ст., а млин код Герца около 34,000 стара, сваког раднѣг дана 348 стара. Оба ова млина снабдѣвала су се од части и посредствено са Банатском и Фріяулском пшеницом. — Од опредѣленог брашна за извоз године 1845. из Трієста, разумеваюћи и Рѣку, извезено є у Бразилію 45,589 буради. Рѣчком млину давао є Трієст од прилике 20,000 стара. Осим тога добивао є овай млин од прилике 30,000 стара пшенице посредствено из Одессе. — Найвише ране у год. 1845. било є 31-тог Януарія 717,370 ст., найманѣ 7-мог Нов. 239,500 стара; найвећа цена била є у Новембру, найманя у Марту. — Од они 45,589 буради брашна, кои су у Бразилію послани, било є опредѣлено 18.678 буради за Пернамбук, 14,990 за Бахію и 11,921 за Ріо-Янеиро. Цена є била од Януарія до Юлія 13 фр., од Августа до Октобра 14 фр., Новембра 15 фр. а Декембра 16 фр., друге струке пак са 2 фр. манѣ єдно с другим узимаюћи дакле прва струка $13^2/_3$, друге струке $11^2/_3$ фор. Ако узмемо $^2/_3$ части прве струке а $^1/_3$ второ струке, то извоз брашна у Бразилію износи 593,000 фор. сребра.

ДАЛМАЦІЯ.

Шибеник, 15. Ян. — Ючерашньи дан светителя Савве, првог Архи-Еппа србског и Просвѣтителя народа нашег, прославлѣн є ове године од Србаля Шибеничана найвећим торжеством. Кад су у десети час дана звона почетак Божіє службе огласила, поврви сав благочестиви народ у чистом и свечаном одѣлу, из града, вароши, а найпаче из подалека стекши се станари (станари се у Далмаціи зову жительи око града стануюћи, градской парохіи принадлежећи, и од града, час, два, до три удалѣни) и дубком цркву напуни. Ту є онда позорног сматрателя око с радостѣу опазити могло и такови особа, коє до данас на овай дан службу Божію нигда слушале нису, сви су у найвећем смиреню са срцем благодарностѣу препуним Богу Творцу сердечне молитве своє дизали, за благостанѣ и дуги живот пресвѣтлог нашег Цара, премилостивог оца народа србског, под коєга благом владом Србльин, као вѣран поданик, срећна себе осећа, што и нѣгове желѣ, коє єдино теже на просвѣштеніє народно и уздржанѣ народности своє, сваки дан већма испунѣне виђа. Божествену є службу наш мѣстни Госп. Протопресвитер Теодор Шушић, с младим свештеником Іованом, дичним нѣговим сином, с найвећим торжеством, коме є и велелѣпно црковно пѣніє одговарало, служіо; а после службе гореспоменути млади наш свештеник изговоріо є сходно светкованю лепо саставлѣно слово, таком вѣштином и за први пут слободом и умѣтностѣу, да су слушательи сви сердечно обрадовани били. Дућани су преко цѣлог дана затворени остали *, на после нико мисліо ніє: — душа є свакога само у прославлѣню великог овог народног праздника утѣху свою наодила. По божественой служби већа част отмѣни грађана скупила се на братски узаємни обѣд, при коме є на столу образ Светителя нашег, како окружен милом срцу нѣговом србском дѣчицом, ову с рѣчма позива: „Придите чада послушайте мене“ сав искићен свѣжим цвѣћем и невином любичицом, коє є появленѣ и у поднебію нашем у доба ово рѣдко, поставлѣн био. При столу овоме любави и слоге братске до мркле ноћи остадосмо, наслађуюћи се србском пѣсмом и напіянѣм за добро здравлѣ добротвора нашег рода, и за срећу и напредак благодѣтеля, и цѣлог народа србског и потом и поедини обѣду присутствуюћи лица: — и тек свѣтлошћу пламтећи свѣћа праћени, разиђемо се мирно и любовно свак своіой кући, благодарећи у срцу и славећи Бога свога, кои є нас сподобіо весели овай народньи праздник дочекати, и у миру и любави братской величествено прославити. При обштой овой радости нисмо с ума сметули потребу куплѣня подарака за подпомоћи народня умна заведенія, али на жалост, овога се за сада уздржати морасмо, обременѣна будући одвеć обштина наша великим за нѣзино уздржанѣ и обезбѣђенѣ потребама **).

---

*) Имѣяй уши, да слиши!

Учредн.

**) Преће тога, дан св. Савве само сотим се светковао (и то не свуда), да се у цркви литургія с ютреньом заєдно служила, и у школи водица светила, и ми смо с том управо жельом и намѣреніем тай дан и црквеним и светским, књижевним торжеством при књижевном Содружеству Матици Србской славити настоявали, да би се торжество то, то светкованѣ првог Архи-Еппа, као србског просвѣтителя, као народни празник свуда по народу торжествовати свето уобичаило; неможемо дакле сердечну радост нашу претанти, видећи, да од кад Матица Србска торжество ово свакогодишнѣ повторава и повеличава, и по народу се ово подражава и сад у Бечу, и Београду, ето у дальной Далмаціи и сваком, коє се свѣстю народности отликує, обштеству нашем св. Савва торжествує. — Али има іошт много и знатніи обштества наши (Трієст, Кикинда, Сомбор, Н. Сад, Бечкерек, Бечей и т. д. и т. д.) гди о слави овой ни спомена нема. Зато неможемо пропустити найтоплію желю изразити и баш позив на све стране наше упутити, да би и друга найманя као и найвећа сва обштества наша дан св. Савве као народног Светителя, народног Патрона, као општи на-

СЕРБІЯ.

Београд, 26-тог нашег Януарія. — Юче є єдан турски войник, као што кажу, каплар, са стране, коя на варош капіи стои, код наше катедралне цркве са кварталником србске полиціє, свадіо се, иизтргнувши истоме пиштол изза пояса, натегне на нѣга, кварталник варне на страну, те зрно из пиштола погоди онуда пролазећег єдног човека и на место убіє. — С тим убица одтрчи на свою караулу (? стражу) и одма с дружством изиђе пред ову, напуне сви пушке пак са запетим истима стану у ред; више света србског се ту слегне, захтеваюћи злочинца на полѣ, кои затим у пратньи неколико момака отиде у варош, по казиваню к своме полковнику. — А и више є овоме подобни примѣра до сада бивало, премда без убитства. Войници турски, кои по караулама на капіяма вароши, у коіой турци на найдолнѣм само краю до Дунава живе, страже чуваю, не само да на люде што с карауле плюю, воду из ибрика и легеня свои проливаю, него ни христіянски спровод мртваца неможе да миран од ньи прође, бацаю се за ньим каменѣм, вичу, псую ковшта; било є већ случая, да су и бити настали найпре ђаке, пак онда и остале люде, кои су оне бранили. — Недавно є у Палилули, єдной части вароши к Врачару, єдан србльин од турчина убієн, а кавге и битке почестосе догађаю, за сваку се и не чує. — Юче су одавде на пароброду одпловили: нови Везир Босански и она два Паше из Босне, кои су летос отишли били у Цариград на одговор. — Судіяма аппелаціоналним, кои су под суд дати били, пак второстепенном пресудом на лишеніє званія осуђени, Княз є ову казн помилованѣм умекшао с тиме, да се на нижа єдним степеном званія низвргну. —

БОСНА.

С Босанске границе, 23-ог Ян. — Нови Везир Халил-Паша є пре неколико дана у Травник дошо; а и Мустай-Паша Бабић и Фасли-Паша Шерифковић, кои на босанска отношенія велико втеченіє тако имаю, да се оба за праве господаре од Босне сматрати могу, вратили су се скоро са свог пута из Цариграда, први у Бањалуку, а други у Сараєво. Мехмед-Паша Бишчевић, негдашньи заповедник Бихачког окружія, кои є пре 3 године, од народа протеран био, налази се у свити Везира у Травнику. Говори се, да ће он сад опет као погранични Паша у нѣговом пређашнѣм Санђаку поставлѣн бити, коє ће за взаймна погранична отношенія, будући є он строго и доста правично владао, и у последнѣ време свога управляня са аустриским пограничним властелама у пріятельском споразумнѣнію стаяо, пробитачно бити. Будући да ће у Босанской краини, само малену партаю има, то ће нѣгово опет появленіє у Бихачу, крвави исступленія проузроковати, ако соразмѣрна воєна сила небуде присутствовала. Кад є Везир без войнства у Босну дошао, а земля, тако рећи никакве воєне силе нема, то ће наравно засад све при старом остати, док Сераскіяскер из Руменіє, кои са єдним воєним отдѣленіем єднако іошт на Косову станує, као, да би по задобієним лаворима у Албаніи, отпочивао, у Босну нестигне, землю воєном силом снабдѣ и тако као Албанію и пређашне године обезоружа и премора, да Нисаму од три године заоставши данак плати и рекруте даде. Сваки види, кои є штогод са босанским отношеніяма познат, да Порта (Управителство) са Босном мора већ єданпут озбилно почети поступати; — и рекао би. да є текућа година — ако Порта међутим с друге стране небуде сметена, — на то опредѣлена. Я неверуєм, да ће то ратоборни Бошняци трпити, и прво пролеће, могло би већ и у овой части Турске, веће немире донети. Народ є сам у многе странке поделѣн, коє особито, у Турско-Хорватской у очи пада, єр у више капитанства су: стари су наслѣдни Капетани протерани; и на ньово место други поставлѣни, кои су се народу болѣ допадали. Ови, знаюћи за своє непостояно станѣ, цеде народ іошт горе, него ньови предшественици, и како се мало осете, да су се осилили, чине свашта, шта оћеду, и само о том настоє, да кесе пуне. А кад буду сбог удручаваня и неправде код Везира обтужени, — онда буде брзо Бакши (ово можно турско средство) у Травник послат — па є онда посо готов. Народ є и са овим поставлѣним и од управителства само вида ради потврђеним Мушелимом незадоволян, и на више странки поделѣн; єдна част жели, да се стари Капетани натраг позову, друга да се садашньи задрже, а трећа да се други нови, народу више наклонѣни люди поставе. Ове поєдине странке, биваю од свои предводителя коликоє год могуће, напућиване, него у том се слажу, да данак неплаћаю, нити да Везира у главним точкама слушаю. Да є при оваком управителству за Христіяне найгоре, то се само од себе каже. — Но ко би о овой свему свету познатой ствари речи губіо! Покрай самовольства ови мали владѣтеля нуждно є слѣдство, да трговина с Босном на врло слабом основу стои; и сваки трговац є сожаленія достоян, кои се у той земльи или с ньоме, у већу трговину упусти.

(Нем. Загр. Нов.)

ЦРНА ГОРА.

Са ядранске обале, 5-ог Ян. — Руссиски Вице-Конзул у Рагузи, Г. от Гагић, послао є у име Нѣговог Величества Цара Руссиског, 20,000 рубльи Владики Црногорском, да на сиротиню црногорски брегова подели.

ГРЕЦІЯ.

Атина, 18. Ян. — Руссиски дѣловодител, Г. Персіяни, по видимом заключаваюћи добио є налог, да се у свему и свачем заповестима руссиског Посланика у Лондону повинує, тако, да се у будуће сматрати може, да руссиском миссіом у Атини Лондонска управля. Тако се барем толкує оно, што є Г. Персіяни, без особеног налога од свога двора и само на писмо Г. Бруннова позиваюћи се, са енглезским послаником заєдно опет кораке код греческог Правителства учиніо, да се са сувишком прихода, лихва, кою є месеца Марта платити требало, намири. Други опет мисле,

---

родни празник сваке године не само црквено, него и изван цркве обштествено у школским и мѣстним зданіяма торжествовати у свети обичай увести непропустила; и тай св. Савве србског просветителя дан, као за то найсходніи, нека буде дан, кад ће се и подарци на обштеполезна и сирота наша заведенія просвештенія скупляти, као што смо тога дични и подражанія достойни пример видили код браће наше преко Савве, гди светли Княз на тай особито дан штедрим на просвештеніє народа свога дародаванѣм предходи, а сви родолюбци станѣм и иманѣм велики и мали слѣдую и великодушно обштем добру притичу.

Учредн.

да причину готовости, с коіом є Г. Персіяни енглезског Посланика подпомагати рѣшіо се, у страу руссиског дѣловодителя, ког он спрама енглезског Посланика има, тражити валя, Но било томе, како му драго, Г. Ліонс є заиста 10-г Дек. єдну ноту из Лондона приміо, коіом Енглезска, без свакога призрѣнія на станѣ Греціє, изтраживанѣ нови средства помоћи, као спрднѣ ради препоручує, а с друге стране начин помоћи Правителству из руку узима; она иште сирѣч свою част у сувишку прихода, и остає при они 700,000 драхма, и нечекаюћи да се договори о доходку и разходу заключе, коє є Г. Метаксас као найманьи сувишак назначіо. Г. Персіяни иста такова є упутствія од Г. Бруннова добіо, и обоица су веће кораке учинили, за коим се надаю, да ће изключеніє народне партає, из явни послови, и повратак енглезскеи филортодокске слѣдовати. Ако Правителство чувству достойнства слѣдовало буде, тоће оно ову маленкост, коє ради две велике државе толику вику чине, платити. Ніє могуће, да се од 13 мил. прихода 116,000 фр. неби на ову цѣл опредѣлити могло, а толико износи третина полгодине. Француска свою третиню неиште. Она ю оставля Греціи, да ю на правленѣ мостова и друмова обрати, за коє су у надежди, да ће и друге велике силе подобно призрѣніє имати, на знамените сумме опредѣлене.

ТУРСКА.

Цариград, 21. Ян. — Решид-Паша є свог соперника у наклоности Султановой, Великог Сераскієра Солиман-Пашу, као Посланика у Париз оправіо. Сад, кад стари Хозрев-Паша опет у чести и уваженію напредує, диже се против недавно свемоћног бившег Риза-Паше процесс?

РУССІЯ и ПОЛЬСКА.

Петроград. — Овдашнѣ Новине содржаваю слѣдуюћи царски на великог Княза наслѣдника управлѣни решкрипт: „кад сам се я на путешествіє у стране спреміо, да Царицу, Вашу матер, пропратим, предао сам я Вама одправлянѣ веће части државни послова, са тим тврдим поузданѣм, да ћете Ви моя намѣренія и моє у Вас повѣреніє упознати, и Руссіи показати, да сте Вашег високог опредѣленія достойни. Вративши се сад с помоћу Всевишнѣг, увѣріо сам се, да су се моє надежде на радост тога Вас нѣжно любећег отеческог срца изпуниле. Ради далѣг осведоченя мог задовольства наименуєм Вас за Риттера ордена прве классе светог Апостолма подобног Княза Владимира, коєга надпис: полза, чест и слава Вас ће и далѣ опоминяти, шта є провидѣніє опредѣлило, да Руссіи будете.

ТРГОВИНА и РАДИНОСТЬ.

Бечка піяца. — На Майдлингерско-Шенбрунски вашар 10-ог Фебр. дотерано є 1600 ком. свиня, 1234 велики, 166 назимади; продавано є по 20—22 кр. фунта.

ВЕЛИКА ЛУТРІЯ.

Беч, 3-г Фебр. — При држаном ови дана вученю државног займа слѣдуюће су 90 серіє извучене: 4. 22. 24. 29. 36. 57. 145. 165. 176. 183. 204. 226. 248. 275. 306. 318. 319. 397. 456. 460. 580. 587. 593. 620. 622. 637. 660. 662. 669. 753. 755. 764. 789. 973. 981. 1033. 1073. 1152. 1183. 1222. 1273. 1281. 1345. 1390. 1400. 1425. 1434. 1578. 1582. 1583. 1587. 1596. 1603. 1904. 1624. 1647. 1679. 1693. 1737. 1774. 1792. 1798. 1824. 1878. 1930. 2002. 2029. 2230. 2046. 2065. 2077. 2079. 2122. 2129. 2132. 2191. 2200. 2207. 2213. 2217. 2225. 2350. 2320. 2321. 2327. 2366. 2402. 2436. 2449. 2450. 2490.

Беч, 31-вог Ян. — При данашнѣм вученю велике лутріє веће добити су слѣдуюћи:

51,905. добия кућу у Лембергу или у готовом			200,000 фр.
121,990.	40,000 фр.	8,338.	6,000 —
25,489.	5,000 —	110,908.	4,000 —
105,339.	8,500 —	59,521.	3,000 —
152,869.	2,500 —	2,678.	2,000 —
141,212.	2,000 —		

ОГЛАСИТЕЛЬ.

А. ФЕЛЛНЕР

има свой дућан лепог и свиле боядисаня у старой Поштанской улици под числом 22. и препоручує се за боядисанѣ сваког рода предмета, као свиле, свилени еспапа, штикерая, мерина, тибета, памука и маншестера по найновіой апретури.

У Пешти.

Цена ране у грошићій у шайну.

	у Пешти. пешт. мер.			у Баи. пож. мер.		у Мошоню. пож. мер.		у Нов. Бечею. пож. мер.		у Пожуну. пож. мер.	
Жито . .	—	—	222	124	143	144	215	120	134	160	189
Наполица .	—	—	—	109	115	137	150	90	100	—	—
Ражь .	168	—	—	108	109	130	155	—	—	140	150
Єчамъ . .	—	120	—	58	59	80	96	40	45	95	104
Зобъ . .	88	86	—	45	60	63	80	40	45	67	73
Кукурузъ .	125	120	—	60	—	85	102	45	50	100	196

Течай новаца у Бечу 10. Фебр.

Државне облигаціє	са 5 на сто	$112\frac{13}{16}$
— —	„ 4 „ „	101
— —	„ 3 „ „	76
Заямъ одъ г. 1834. са изиграв. одъ	500 ф.	775
— 1839. —	250 ф.	$303\frac{3}{4}$
Банкъ-акціє		1585
Дунавскогъ Паробродства . . .		710
Унгарскогъ Средоточногъ гвозд. пута .		104
Пештанскогъ сталногъ моста . .		—
Естерхазини Лозови		$56\frac{3}{4}$
Царски дукати		4 ф. 36 кр.

Станѣ Дунава

у Пешти.							
12. Фев.	п. р.	15′	8″	0‴	н. о.		
13. —	—	15′	6″	2‴	—		
14. —	—	14′	3″	8‴	—		

у Бечу, 28-гъ Септ.	
у Дунаву.	у Каналу.
0′ 1″ 10‴ н. о.	4′ 7″ 0‴ н. о.

Лутрія.

Будимъ, 11. Феб.					Беч, 4. Феб.				
67.	71.	7.	28.	30.	90.	89.	63.	83.	50.

Учредникъ и Издаватель Ѳеодоръ Павловичь. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nro. 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Баймела.